

til de Indskrænkninger, der derved gøres i andre mere betydningsfulde Erhvervsgræne her i Landet. Det er ogsaa min Mening, at man ved Foranstaltninger for Fiskeriet ikke bør gøre betydelige Indskrænkninger paa de industrielle Virksomheders Omraade, ligesom man heller ikke, hvor Vandet benyttes af Landbruget til Enganlæg osv., maa lægge Vandets Anvendelse paa disse Omraader uforholdne Hindringer i Vejen. Jeg mener, kort sagt, at den Regel, som staar i en Paragraf af den gældende Lov om, at Fiskeriet skal vige for saadanne Erhvervsgræne, ogsaa bør overføres og have sit praktiske Udslag i de Foranstaltninger, som her foreslaas. Men paa den anden Side tror jeg, at det ærede Medlem, naar han faar Lejlighed til at gøre sig lidt nærmere bekendt med Lovforslaget, vil komme til den Erkendelse, at det, man her kræver af Indrømmelser fra industrielle Anlægs og Landbrugets Side, i Virkeligheden ikke er mere, end hvad der svarer til den Betydning, som Fiskeriet kan faa, ligesom ogsaa at det, man forlanger af disse Virksomheder, ikke er mere, end hvad der kan præsteres uden at man lægger nævneværdige Hindringer i Vejen for disse Erhvervs Fremme. Det ærede Medlem antydede, at en Bestemmelse i § 1, 2det Stykke, om Ret til at forlange Afsløsning af Fiskeriretten, hvor den ikke er forbunden med Grunden, skulde være en ganske ny Bestemmelse, en Ekspropriationsbestemmelse — jeg tror, at det ærede Medlem brugte dette stygge Ord, om jeg saa maa sige. Jeg tror imidlertid, at man hverken kan kalde det en ny Bestemmelse eller en Ekspropriationsbestemmelse. Vi have jo en ganske tilsvarende Regel med Hensyn til Jagtretten, og jeg kan for mit Vedkommende ikke se, at naar man i Jagtloven er gaaet ind paa at give den Mand, som ikke har Jagtret paa sin Grund, Ret til at faa den afløst, man da ikke ogsaa skulde kunne give en ganske tilsvarende Ret til en Mand, som ikke har Fiskeriet i det Vand, som støder op til hans Grund. Et andet Spørgsmaal er, om det er hensigtsmæssigt for Fiskeriet at indføre denne Bestemmelse; der vilde jeg være tilbøjelig til at være enig med det ærede Medlem i, at det i mangfoldige Tilfælde vilde være uheldigt, om denne Afsløsningsret skulde anvendes, ligesom det mangfoldige Steder er uheldigt for Jagtens Trivsel her i Landet, at Jagtretten kan afløses paa den Maade. Men det er et andet Spørgsmaal; jeg tror ikke, at man saa godt vil kunne undlade at komme ind paa en Afsløsning med Hensyn til Fiskeriet, naar man har en tilsvarende Bestemmelse i Jagtloven.

I øvrigt skal jeg over for, hvad det ærede 4de Medlem for 1ste Kredss (Det. Hansen) udtalte angaaende Bestemmelsen i § 5 med Hensyn til de Vanskeligheder, hvormed det for Fabrikkerne kan være forbundet at undlade at udlede giftige og skadelige Stoffer i Vandet, henpege paa den Betænkning fra den nedsatte Kommission, som findes trykt i Rigsdagstidenden, og hvor der er gjort Rede for, at saadanne Foranstaltninger, hvorved giftige Stoffer forsvinde af Vandet, inden dette træder ud i Aløbet, kunne gøres uden stort Besvær og uden store Omkostninger. Jeg tror derfor ikke, at det er nødvendigt at nære nogen Betænkning lige over for denne Bestemmelse, men selvfølgelig vil det heller ikke kunne staa, at man giver Landbrugsministeren en lignende Bemyndigelse som den, der er tillagt ham paa et andet Sted i dette Lovforslag.

Med Hensyn til Lovforslaget i dets Helhed kan jeg anbefale det til det høje Rigs velvillige Behandling, og jeg skal blot henlede Opmærksomheden paa en enkelt Bestemmelse, som ikke er af nogen stor Betydning. Det er Bestemmelsen i § 8, 1ste Stykke, hvor man vil udstede Forbud mod, at man anvender Vaad i et Aløb paa den Maade, at Vaaddet spænder ud over Halvdelen af Aløbets Bredder, saaledes at man trækker Vaaddet mod andet løst eller faststaaende Redskab. Jeg tror ikke, at denne Bestemmelse er nødvendig for at frede Fiskeriet i disse Bænde, og jeg tror, at det er et overflødigt Indgreb i den fiskeriberettigedes Ret til at udøve sin Fiskeriet paa den Maade, som han finder hensigtsmæssigt og tjenligt, men det er jo i og for sig ikke nogen stor Indskrænkning, som her gøres, og jeg skal ganske henstille til det høje Rigs, om det vil følge denne Bestemmelse eller ikke.

Da ingen yderligere ønskede at ytre sig, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Omgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Carstensen: Jeg tillader mig at foreslaa, at det foreliggende Lovforslag henvises til Udvalget angaaende Lovforslaget om Saltvandsfiskeriet.

Dette Forslag af Carstensen
vedtoges uden Omtale og Afstemning.